

کپنهاگ - منصور. ز:

یاد یاران بار را میمون بود... مرقوم رفته است که: «ژاله را در کودکی دیده بودم و سروده‌هایش را که سیاسی هم بود با تخیل نارس خود می خواندم. حوادث روزگار او و همسرش را به کعبه ناشناخته‌ای روانه کرد... اکنون بعد از نیم قرن کوچ به غربت دوباره گاه زمزمه‌ای از او شنیده می شود...»

به ژاله اصفهانی

سفر

نیلمی از يك سده در غربت
چون تب و تاب شب یلدا
گفتشش قصه اسانی است
سحری دارد و پایانی است...
*
آن عزیزان سفر کرده
توی آدینه پائیزی
دل به دریازدگان بودند
برگ ریزان خزان بودند
*
آدمی سمبل خلقت نیست
باز باردگر وهربار
ذهن او تا نشود بیدار
می کند تجربه را تکرار
*
بال و پر می شکنند سمرغ...
وای بر شاپرکی خسته
گر از آن غائله پرگیرد
کاین چنین راه سفر گیرد

د کپنهاگ لندن و شماره ۴۹۹
آر ۳۰۶
۱۹۹۴
۴
د کپنهاگ
۱۹۹۴